

INSTRUMENT GŁÓWNY (ORGANY)

Nazwa przedmiotu

Wydział Instrumentalny

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Instrumentalistyka

Kierunek

Specjalność

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	wykład	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
✓	✓	✓	✓	✓	✓
E	E	E	E	E	Z
ECTS					
10	10	10	10	10	10

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem **180**

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta **1620**

punkty ECTS **60**

Forma zaliczenia: **Z** – zaliczenie bez oceny | **ZO** – zaliczenie z oceną | **E** – egzamin

Koordynator przedmiotu

Kierownik Katedry Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej

Prowadzący przedmiot

prof. dr hab. Radosław Marzec

r.marzec@amfn.pl

Metody kształcenia

- wykład problemowy
- rozwiązywanie zadań
- praca indywidualna
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się

- egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

Przygotowanie studenta do samodzielnej pracy nad repertuarem organowym oraz jego wykonywania z uwzględnieniem szerokiego spektrum epok i obszarów geograficznych. - praca nad rozwojem warsztatu – utrwalanie prawidłowych nawyków w zakresie postawy przy instrumencie, usprawnianie aparatu gry manualowej i pedałowej, poszerzanie wachlarza umiejętności technicznych - poszerzanie wiedzy studenta w zakresie stosowania właściwej registratury, artykulacji, palcowania i pedalizacji oraz stylowego zdobnictwa – znajomość zasad i umiejętność ich praktycznego zastosowania - rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy nad utworem - rozwijanie umiejętności czytania nut a'vista - doskonalenie umiejętności pamięciowego opanowania utworów - przyswojenie możliwie jak najszerszego repertuaru, z różnych epok, ze znajomością charakterystycznych dla poszczególnych kręgów praktyk wykonawczych w zakresie zdobnictwa, aplikatury, temp itp. - przygotowanie do występów publicznych (technika, interpretacja, opanowanie sceniczne) - budowanie wiedzy na temat repertuaru organowego w zakresie stylistyki, uprawianych form, stylów muzycznych, tradycji wykonawczych, registratury oraz podstawowej wiedzy z zakresu organologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE

- Brak przeciwwskazań zdrowotnych do kontynuowania nauki gry na instrumencie.
- Znajomość zasad muzyki, harmonii, kontrapunktu.
- Ogólna wiedza muzyczna.
- Pozytywny wynik konkursowego egzaminu wstępnego.
- Umiejętność biegłego czytania nut w kluczu wiolinowym i basowym, technika gry manualowej i pedałowej opanowana w stopniu pozwalającym na swobodną pracę nad zadanymi utworami.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

Omówienie podstawowych pojęć z zakresu gry na organach, kontrola aparatu gry, zagadnienia związane z artykulacją i techniką gry, budowę instrumentu itp. W zakresie repertuaru nacisk na muzykę dawną – np. mniejsza forma Bacha lub preludium północno-niemieckie, sonaty triowe, przygrywki chorałowe itp.

podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr II

Kontynuacja pracy nad zagadnieniami z I semestru W zakresie repertuaru – nieco większe formy dawne, formy triowe, mniej złożone formy romantyczne, np. opracowania chorałowe J. Brahmsa, A. G. Rittera.

podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr III

Kontynuacja pracy nad zagadnieniami z poprzednich semestrów, wprowadzenie pojęć związanych z wykonawstwem muzyki romantycznej, np. obsługa szaf ekspresyjnych, omówienie zasad registracji i obsługi instrumentu w muzyce od XIX wieku W zakresie repertuaru – większe formy dawne, utwory XIX-wieczne takie jak sonaty F. Mendelssohna- Bartholdy’ego, A. G. Rittersa, mniejsze i mniej skomplikowane formy M. Regeera, C. Francka.

podstawowe kryteria oceny (semestr III)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr IV

Kontynuacja pracy nad zagadnieniami z poprzednich semestrów W zakresie repertuaru – większe formy dawne, utwory XIX- i XX-wieczne: M. Reger, S. Karg-Elert, O. Messiaen.

podstawowe kryteria oceny (semestr IV)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr V

Kontynuacja pracy nad zagadnieniami z poprzednich semestrów W zakresie repertuaru – większe formy XIX- i XX-wieczne: symfonie (Ch. M. Widor, L. Vierne – wybór), większe formy M. Regeera, formy cykliczne O. Messiaena.

podstawowe kryteria oceny (semestr V)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

semestr VI

Praca nad przygotowaniem programu egzaminu dyplomowego – trzonem programu powinna być duża forma XIX/XX wieczna.

Egzamin dyplomowy – licencjat: minimum 40 min. programu solowego zadysponowanego przez pedagoga prowadzącego.

podstawowe kryteria oceny (semestr VI)

Obecność na zajęciach, połączona z aktywnością i zaangażowaniem, opanowaniem zadanego repertuaru w stopniu wystarczającym do publicznej prezentacji.

Egzamin praktyczny przed komisją złożoną z członków Katedry. Publiczna prezentacja przygotowanego repertuaru na wysokim poziomie technicznym i artystycznym.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	posiada znajomość podstawowego repertuaru związanego z własną specjalnością	P6_I_W02
	posiada wiedzę umożliwiającą docieranie do niezbędnych informacji (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet), ich analizowanie i interpretowanie we właściwy sposób	P6_I_W04
	orientuje się w piśmiennictwie dotyczącym kierunku studiów, zarówno w aspekcie historii danej dziedziny lub dyscypliny, jak też jej obecnej kondycji (dotyczy to także Internetu i e-learningu)	P6_I_W05
	rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	P6_I_W07
	posiada znajomość stylów muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych	P6_I_W08
	posiada wiedzę dotyczącą muzyki współczesnej	P6_I_W09
	posiada orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w muzyce oraz w zakresie rozwoju technologicznego związanego ze swoją specjalnością	P6_I_W10
	posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy własnego instrumentu i jego ewentualnej konserwacji	P6_I_W11
Umiejętności	dysponuje umiejętnościami potrzebnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych	P6_I_U01
	jest świadomy sposobów wykorzystywania swej intuicji, emocjonalności i wyobraźni w obszarze ekspresji artystycznej	P6_I_U02
	wykazuje zrozumienie wzajemnych relacji zachodzących pomiędzy rodzajem stosowanej w danym dziele ekspresji artystycznej a niesionym przez niego komunikatem	P6_I_U03
	posiada znajomość i umiejętność wykonywania reprezentatywnego repertuaru związanego z głównym kierunkiem studiów	P6_I_U04
	posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy dotyczącej podstawowych kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów	P6_I_U05
	posiada umiejętność odczytania zapisu muzyki XX i XXI wieku	P6_I_U06
	jest przygotowany do współpracy z innymi muzykami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym	P6_I_U07
	posiada umiejętność właściwego odczytania tekstu nutowego, biegłego i pełnego przekazania materiału muzycznego, zawartych w utworze idei i jego formy	P6_I_U09
	opanował warsztat techniczny potrzebny do profesjonalnej prezentacji muzycznej i jest świadomy problemów specyficznych dla danego instrumentu (intonacja, precyzja itp.)	P6_I_U10
	przyswoił sobie dobre nawyki dotyczące techniki i postawy, umożliwiające operowanie ciałem w sposób (z punktu widzenia fizjologii) najbardziej wydajny i bezpieczny	P6_I_U11
	posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrycznych oraz aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, pedalizacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów	P6_I_U13
	posiada umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi na temat interpretowania, tworzenia i odtwarzania muzyki oraz na temat kwestii dotyczących szeroko pojmowanych tematów ogólnohumanistycznych	P6_I_U15

	posiada podstawowe umiejętności kształtowania i tworzenia muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego	P6_I_U16
	dzięki częstym występom publicznym wykazuje umiejętność radzenia sobie z różnymi stresowymi sytuacjami z nich wynikającymi;	P6_I_U17
	wykazuje umiejętność brania pod uwagę specyficznych wymagań publiczności i innych okoliczności towarzyszących wykonaniu (jak np. reagowania na rozmaite warunki akustyczne sal);	P6_I_U18
Kompetencje społeczne	realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikającej z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji	P6_I_K02
	posiada umiejętność organizacji pracy własnej i zespołowej w ramach realizacji wspólnych zadań i projektów	P6_I_K03
	posiada umiejętność samooceny, jak też jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań muzycznych, artystycznych oraz w obszarze szeroko pojmowanej kultury	P6_I_K04
	jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy społeczne, naukowe i etyczne oraz umie je umiejscowić w obrębie własnej pracy artystycznej	P6_I_K05
	w sposób świadomy i profesjonalny umie zaprezentować własną działalność artystyczną;	P6_I_K09
	umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu dziedziny muzyki	P6_I_K10
	jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów	P6_I_K12
	w sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania	P6_I_K13

LITERATURA PODSTAWOWA

Literatura zgodna z treściami programowymi przedmiotu. Utwory na organy solo, utwory kameralne. Wybrane kompozycje ze wszystkich epok twórców takich jak, między innymi: A de Heredia, J.Alain, L-C Aquin, C.P.E Bach, J.S.Bach, L. Boelmann, G.Boehm, J. Brahms, N. Bruhns, H. Buchner, D.Buxtehude, J.Cabanilles, G.Cavazzoni, F.Couperin, J.N.David, H.Distler, M.Durufle, P.EbeN, C.Franck, G.Frescobaldi, A.Freyer, O.Gibbons, A.Guilman, P.Hidemith, P.Hofhaymer, J.Jongen, S.Kard-Elert, J.L.Krebs, G.Ligeti, F.Liszt, V.Luebsck, C.Merulo, O.Messiaen, W.A.Mozart, F.Nowowiejski, F.Peeters, J.Pretorius, M.Reger, C.Sait-Saens, H.Scheidemann, M.Surzyński, J.P.Sweelinck, C.Tournemire, F.Tunder, L.Vierne, J.G.Walther.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- Jon Laukvik - Szkoła na organy - historyczna praktyka wykonawcza w epoce baroku i klasycyzmu
- Jon Laukvik - Orgelschule zur historischen Aufführungspraxis: Grundzüge des Orgelspiels unter Berücksichtigung zeitgenössischer
- Quellen / Orgel und Orgelspiel in der Romantik von Mendelssohn bis Reger und Widor: 2
- C.H. Rinck - Practische Orgelschule
- Handbuch Orgelmusik: Komponisten - Werke - Interpretation / Rudolf Faber (Wydawca), Philip Hartmann (Wydawca)
- J. Erdman - Polska muzyka organowa epoki romantycznej
- Zeszyty naukowe - Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
- P. Williams – The Organ Music of J. S. Bach
- L. Archbold, W. Peterson – French Organ Music from the Revolution to Franck and Widor
- R. Smith – Louis Vierne – organist of Notre Dame Cathedral
- R. Smith – Playing the Organ Works of César Franck
- O. Messiaen - Technique de mon langage musical
- N. Harnoncourt – Muzyka mową dźwięków

- K. Snyder – Dieterich Buxtehude
- C. Wolff – Johann Sebastian Bach – Muzyk i uczonec
- G. Cantagrel – Guide de la musique d'orgue
- O. Messiaen - Traité de Rythme, de Couleur et d'Ornithologie
- W. Apel – Geschichte der Orgel- und Klaviermusik bis 1700
- M. Haselböck - Franz Liszt und die Orgel
- B. Owen - The organ music of Johannes Brahms
- H. Busch - Zur Interpretation der Orgelmusik Max Regers
- Czasopisma: Ruch Muzyczny, The Strad, Presto, MWM

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Repozytoria prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych muzycznych uczelni krajowych oraz zagranicznych

- Academic Search Premier
- Cambridge Companions to Music
- Classical Scores Library
- Garland Encyclopedia of World Music Online
- JSTOR
- Naxos Music Library
- New York Times Historical (1851-2007)
- Oxford Music Online
- Grove Music Online
- Oxford Reference Online
- Project MUSE
- ProQuest Dissertations & Theses
- RILM Abstracts of Music Literature
- RIPM Retrospective Index to Music Periodicals with Full Text
- International Music Score Library Project

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
Czego dotyczy modyfikacja	czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)		